

Deze schriftelijke bijdrage is opgebouwd uit twee onderdelen.

Het eerste deel betreft het artikel 'De Gordiaanse Euroknoop'. In dit artikel wordt, na een inleiding over de actuele Europese politieke 'euro-impasse', de europroblematiek en de consequenties daarvan vanuit monetair-economisch oogpunt geanalyseerd alsmede de euro-contradictie tussen 'economie' en 'politiek' (waarin de monetaire unie sinds 2010 is beland) belicht. Tot slot wordt 'The Matheo Solution (TMS)' geïntroduceerd, onder meer bevattende een blauwdruk voor een 'flexibel' Euro Pact waarmee zowel de monetaire en economische als de politieke aspecten van het eurovraagstuk op een creatieve, rationele en eenvoudige wijze kunnen worden geadresseerd.

In het aansluitende deel van deze schriftelijke bijdrage wordt dan in een 'Q&A' verdiepend ingegaan op de (monetaire) techniek van de 'flexibele' euro geschoeid op de leest van 'The Matheo Solution (TMS)' alsmede op de invoering en de werking in de praktijk daarvan.

Het artikel 'De Gordiaanse Euroknoop' is gepubliceerd op het politieke en maatschappelijke online opinie-magazine *OpinieZ*, aldaar voorafgegaan door een [introdunctie](#) van voormalig senator, professor Kees de Lange.

De Gordiaanse Euroknoop

De Europese Raad neemt de komende maanden ingrijpende en zeer verstrekkende beslissingen over de euro. Maar zolang het laatste en grootste eurotaboe, de euro zelf, niet wordt doorbroken zal de Gordiaanse Euroknoop niet worden ontward. In dit betoog wordt, met verwijzing naar Keynes, de vinger op de zere plek gelegd. En omdat er daaraan juist nu zeer dringend behoefte is, wordt verder een adequate en politiek-acceptabele oplossing voor het eurovraagstuk aangedragen: The Matheo Solution (TMS).

Hoewel de huidige internationale hoogconjunctuercyclus veel verbloemt, staat de houdbaarheid van het europroject onverkort ernstig onder druk – de euro brengt in ieder

euroland veel meer schade toe dan dat de gemeenschapsmunt aan voordeel oplevert. Dat er wat dient te gebeuren is dus evident. Daarom staat de ontwarring van de Gordiaanse Euroknoop prominent op de agenda van de diverse Eurotoppen van Regeringsleiders dit jaar [\[1\]](#).

Na de recente ‘euro-capitulatie’ van Angela Merkel richting Emanuel Macron en Jean-Claude Juncker [\[2\]](#), koersen we daarbij al op voorhand met volle kracht af op (het institutionaliseren van) een Europese politieke transferunie, geschoeid op Franse leest. De hoogst actuele vraag is of dit nu wel zo verstandig is?

Tegengestelde politieke eurovisies

Het Euro Pact moet zorgen voor een stabiele munt alsmede stabiele prijzen, duurzame economische groei en lage werkloosheid in alle eurolanden, daar is iedereen het wel over eens. Maar over de manier waarop het Euro Pact dat zou moeten realiseren, daarover blijven de meningen verschillen.

Frankrijk en de Europese Commissie willen veel méér onderlinge financiële solidariteit

Frankrijk en de andere Zuidelijke eurolanden vinden tezamen met de Europese Commissie [\[3\]](#) daarbij dat het Euro Pact gestoeld moet zijn op sterke onderlinge solidariteit waarbij (als onderdeel van een Europese politieke unie) via allerlei supranationale instituties (belasting)geld structureel van de sterkere naar de zwakkere landen zou moeten vloeien voor het aldaar lenigen van de nood.

Met name Nederland, Oostenrijk en Finland – het Duitsland van Angela Merkel lijkt dus nu onder druk van Martin Schulz voor het Frans-Brusselse kamp gecapituleerd te zijn – zijn echter juist van mening dat ieder (soeverein) euroland de eigen broek moet ophouden en dus zelf moet zorgen voor een goed functionerende nationale economie en deugdelijke staatsfinanciën.

Volgens Nederland moet de Verdragsrechtelijke no-bail-out bepaling echter juist worden hersteld

Nadat daarmee sinds 2010 [middels zowel de Europese noodfondsen [\[4\]](#) als het ECB-beleid van Quantitative Easing (QE) [\[5\]](#) en het tussen de eurolanden niet periodiek onderling afrekenen van de ver uit het lood geslagen Target-2 saldi [\[6\]](#)] veelvuldig ten faveure van de (economisch zwakkere) Zuidelijke eurolanden de hand is gelicht, moet in de visie van deze (economisch sterkere) Noordelijke eurolanden de zogenoemde Verdragsrechtelijke no-bail-out clause dus worden hersteld. Dit betekent dan dat de eurozone geen geïnstitutionaliseerde transferunie mag worden waarbij structureel (belasting)geld stroomt van de Noordelijke naar de zwakkere Zuidelijke landen.

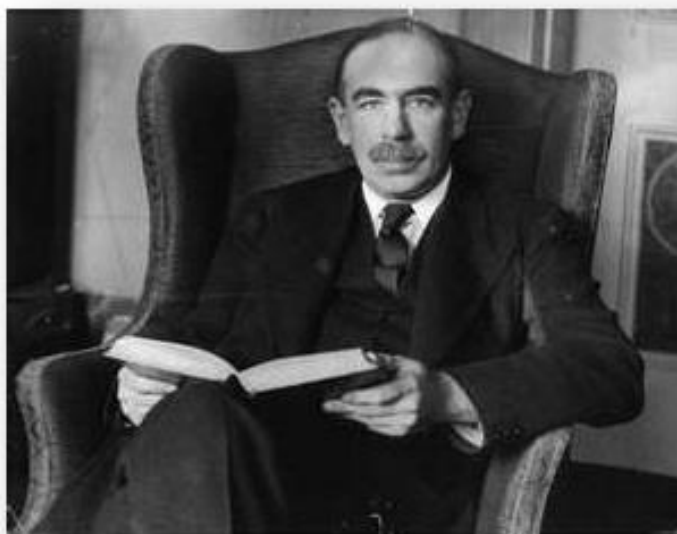
Gelet op deze tegengestelde (en beide nogal radicale en kortzichtige, zeg maar gerust stupide) 'eurovisies' functioneert de euro niet als bindmiddel, zoals beoogd, maar (in de gegeven omstandigheden) juist als splijtzwam voor de Europese eenheid en verstandige Europese samenwerking zoals de Europese Interne Markt [\[7\]](#).

Het laatste en grootste eurotaboe

Omdat er door het politieke establishment van beide kampen al decennialang zo veel politiek kapitaal in de euro is geïnvesteerd, wordt in dit krachtenveld echter het laatste en grootste eurotaboe, namelijk de euro zelf, door geen van hen ter discussie gesteld. Terwijl nu juist daar het grootste probleem en dus ook de oplossing ligt.

Euro-les van Keynes: one-size-fits-none

John Maynard Keynes (1883 - 1946), leerde ons vorige eeuw dat nationale economieën het beste kunnen functioneren in een situatie van 'economisch evenwicht'. Een belangrijk element daarvan is 'onderling evenwichtige wisselkoersen tussen landen die gezamenlijk een grensoverschrijdende handelsmarkt vormen'. Een evenwichtige wisselkoers met het relevante buitenland is ook van groot belang voor een dienstbaar evenwicht tussen het export-gerelateerde deel en het binnenland-gerelateerde deel van de economie van ieder individueel land. Tussen landen met ongelijke economieën is de mogelijkheid van onderlinge wisselkoersaanpassingen en rentedifferentiatie dus essentieel. Kort gezegd wordt bij de situatie van onderling evenwichtige wisselkoersen in ieder land en met nationaal-gericht rentebeleid het volledige potentieel van iedere nationale economie (de 'symbiose' van het export-gerelateerde deel en het binnenland-gerelateerde deel) optimaal benut. Dit betekent dan tegelijkertijd dat een te hoge of te lage wisselkoers dus (per definitie) schadelijk is voor de algehele economie van ieder land.

John Maynard Keynes (1883-1946)

Keynes stelde verder dat sterkere landen enige (financiële) hulp zouden moeten bieden aan de economische achter gebleven landen om de economieën van die zwakkere landen beter

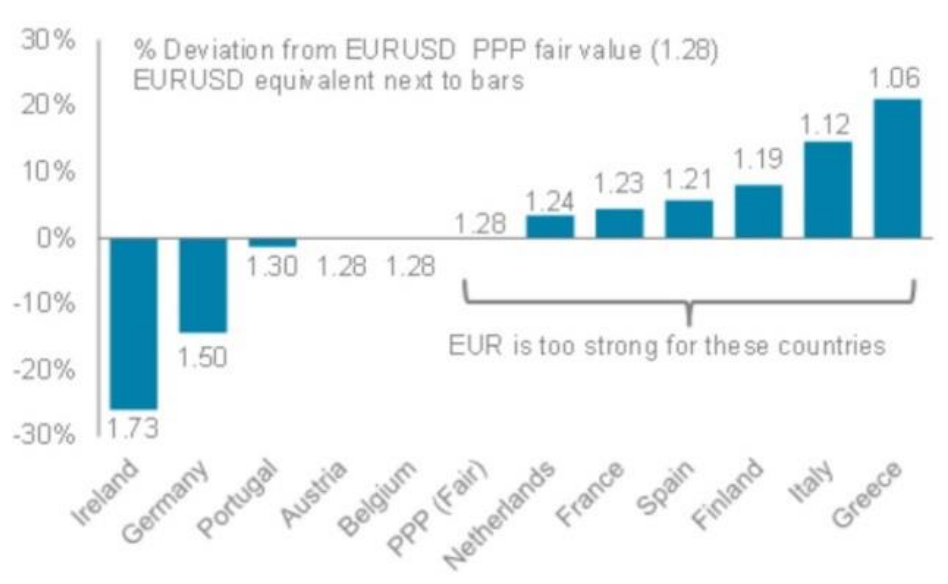
te ontwikkelen/verbeteren, niet alleen uit solidariteit, maar zeker ook omdat alle andere landen er baat en belang bij hebben dat ieder land economisch optimaal presteert – een goed voorbeeld hiervan zijn de huidige EU structuur- en cohesiefondsen die vooral ten goede (zijn ge)komen aan de Zuid- en Oost-Europese EU/eurolanden. Al deze gedachten lagen ook ten grondslag aan Keynes' Bancor Plan, de Britse inbreng bij Bretton Woods [8]. Voor een goed begrip, de door Keynes bedoelde 'solidariteit' is dus geheel iets anders dan de door Frankrijk en de Europese Commissie gepropageerde Europese (politieke) transferunie.

Met toepassing op de eurozone van Keynes' lessen concluderen we dan dat de rigide one-size-fits-all structuur van het Euro Pact eenvoudigweg ongeschikt en destructief is voor de onderling economisch veel te veel van elkaar verschillende eurolanden. De economieën van de eurolanden verschillen immers onderling sterk in kracht, ontwikkeling, karakter en cycli.

Voor de eurolanden zijn onderlinge aanpasbare wisselkoersen en rentedifferentiatie (al jaren) dringend noodzakelijk

Eenvoudigweg daarom hebben de eurolanden onderling aanpasbare wisselkoersen een nationaal gericht rentebeleid nodig. Alleen zo kunnen de individuele euro-economieën optimaal functioneren en kan daarbij de werkloosheid overal laag gehouden worden.

Fair Value of EUR by Country

Source: Haver Analytics, Morgan Stanley Research

Morgan Stanley Research (February 2017) – The fair value of the Euro for all Euro-countries according to Morgan Stanley's 2017 PPP-analyses of the relative changes in competitiveness (consumer and producer prices) for each country since 1999 – Because only **the Netherlands** entered the Euro with its national currency substantially (13%) undervalued, for the Netherlands the present 'fair value' Euro exchange rate is now \$ **1.40** .

Met de voor hen in de onderlinge verhoudingen veel te dure (overgewaardeerde) euro zijn de economie, werkgelegenheid en financiën van de zwakkere landen in het slop geraakt en wordt aldaar het herstel op eigen kracht geblokkeerd. Het door de Trojka aan die landen opgelegde schadelijke, veel te stringente procyclische bezuinigingsbeleid (zulks in tegenstelling tot het door Keynes gepropageerde meer contra-cyclische begrotingsbeleid [\[9\]](#)) heeft de economische en sociale problematiek aldaar bovendien nog langduriger en dieper gemaakt. Als gevolg van één en ander ontbreekt het in de zwakkere eurolanden ook aan voldoende maatschappelijk draagvlak om aldaar de noodzakelijke hervormingen door te voeren.

Aan de andere kant van het eurospectrum, in de sterkere landen, tast de voor deze landen juist te goedkope (ondergewaardeerde) euro de koopkracht ernstig aan. En, in combinatie met het ultra-lage-rentebeleid van de ECB, geeft dat ook een giftige voedingsbodem voor 'import van inflatie uit het buitenland' met (vastgoed)bubbles en risico's voor economische oververhitting [\[10\]](#) met een nog verder koopkracht-aantastende prijs/loonspiraal.

Het Trojka-beleid voor Griekenland is als 'zwemles met een betonblok aan de benen'

Hervormingen in de zwakkere landen, zelfs indien deze overal adequaat doorgevoerd zouden zijn, kunnen de economische kloof met de sterkere landen niet overbruggen. Daarvoor zijn de onderlinge verschillen nu eenmaal véél te groot. En indachtig voornoemde lessen van Keynes is de sinds 2010 toegepaste eurocrisis-aanpak van de zwakste eurolanden, Griekenland bij uitstek, dan als 'zwemles met een betonblok (in casu een veel te dure wisselkoers) aan de benen'.

De one-size-fits-all/none euro is zinloos

Omdat de economieën van de zwakkere eurolanden achter blijven, zijn nationale en internationale investeerders in die landen naar economisch sterkere eurolanden gevlucht alwaar het investeringsrisico laag is en wel rendement behaald kan worden. En om de cirkel dan rond te maken, wordt als gevolg daarvan de economische kloof tussen de zwakkere en de sterkere landen nog groter, zulks met een averechts effect op de economische integratie [\[11\]](#) [\[12\]](#).

De rigide one-size-fits-none euro belemmert de gewenste economische integratie

Bovendien blijkt uit hedendaagse praktijkvoorbeelden, zowel die van landen met vergelijkbare economische ontwikkeling en nauwe onderlinge handelsbetrekkingen elders op de wereld (Australië/Nieuw-Zeeland en Canada/VS) als die van EU-landen zonder de euro (Noorwegen/Zweden), dat, juist als gevolg van onderlinge wisselkoersflexibiliteit en

rentedifferentiatie, niet alleen de economieën, werkgelegenheid en welvaart van die individuele landen maar ook de onderlinge grensoverschrijdende handel en economische integratie tussen die landen allemaal veel beter wordt gediend [\[13\]](#).

De onmogelijkheid van onderlinge wisselkoersaanpassingen en rentedifferentiatie is, zeker in de gegeven omstandigheden, dus juist geen voordeel, maar juist de 'bottleneck' van de euro: geen one-size-fits-all, maar one-size-fits-none. Zo luidt de economische theorie, en de praktijk van de eurocrisis heeft deze theorie op hardvochtige wijze bevestigd. Het euro-experiment is dus op deze manier een nogal zinloze exercitie.

Heilloze en peperdure symptoombestrijding

Dus omdat de politieke beleidsmakers bij de invoering van de euro de bovengenoemde noodzakelijke monetaire instrumenten (onderlinge wisselkoersaanpassingen en rentedifferentiatie) overboord hebben gegooid, is de boel volledig in het honderd gelopen en is er een enorme economische, sociale, financiële, humanitaire en ook politieke ravage aangericht.

Gegeven de one-size-fits-none structuur van de euro kan het sinds 2010 gevoerde eurocrisisbeleid van peperdure noodfondsen (meer dan € 500 miljard) en ontwrichtend en peperduur ECB-beleid (inmiddels ca. € 2.750 miljard en 'still counting') om de Zuidelijke landen en de euro(zone) te 'redden' vooral worden gekarakteriseerd als 'dweilen met de kraan vol open', en dus als heilloze en peperdure symptoombestrijding op kosten van de burgers in de sterkere landen [\[14\]](#).

Verder zijn in het Eurobetalingssysteem, TARGET-2 [\[15\]](#), de (letterlijk ‘waardeloze’ [\[16\]](#)) vorderingen van de Nederlandse en Duitse centrale banken op die van de Zuidelijke eurolanden tot eveneens astronomische hoogte (ca. € 1.000 miljard) opgelopen. Ondertussen zijn de zogenoemde Non-Performing-Loans (leningen waarop geen rente en aflossingen meer worden betaald) in de eurozone (voornamelijk in de Zuidelijke eurolanden) opgelopen tot ruim € 1.000 miljard [\[17\]](#).

En met voornoemde cijfers hebben we het nog niet eens gehad over de immense inkomens- en winstschade bij de Europese burgers en bedrijven als gevolg van het niet-functioneren van de euro.

Herverdeling van de toenemende armoede in plaats van de beloofde verhoging van de welvaart

Op deze wijze wordt niet de welvaart in alle eurolanden verhoogd, zoals ons bij de invoering van de euro toch plechtig was beloofd, maar wordt uitsluitend de toenemende armoede in Zuid-Europa over de burgers van de sterkere Noordelijke landen herverdeeld.

Al-met-al is het dus verklaarbaar dat, ondanks de aanhoudende crisis-mode van de ECB, de economieën in de Zuidelijke eurolanden, zelfs in de huidige tijd van mondiale hoogconjunctuur, achterblijven en de werkloosheid aldaar structureel hoog blijft. En hierbij is het zeer zorgelijk dat, bij de onvermijdelijk weer aankomende cyclische economische neergang, de ECB dan voor helemaal niemand meer stimuleringsmaatregelen voorhanden heeft.

De euro-contradictie tussen ‘economie’ en ‘politiek’

Vanuit (monetair) economisch perspectief gezien ligt de ontmanteling van de euro met de (her)introductie van een Europees wisselkoersstelsel op basis van nationale munten dus voor de hand.

Een teruggang naar nationale munten betekent overigens wel dat we dan ook afscheid moeten nemen van de voordelen van de euro, en die zijn er wel degelijk. Hierbij valt te denken aan de gemakken van prijstransparantie en één-en-hetzelfde betaalmiddel binnen de gehele eurozone, alsook de inbedding van het economisch machtige Duitsland in het grotere Europese geheel. Verder valt te noemen de afwezigheid van valutaspeculatie binnen de eurozone. En het was bovendien de bedoeling dat de euro zou moeten uitgroeien tot een dominante internationale handels- en reservevaluta, naast de US-dollar. Al die voordelen en overwegingen verliezen we dan.

Het zij dan maar zo, al die (potentiële) voordelen van de eenheidseuro zijn immers meer dan ruimschoots overvleugeld door de nadelen daarvan. En ‘Europa’ houdt echt niet op met bestaan bij de ontmanteling van de euro – in tegendeel, zoals gememoreerd is de euro juist een gevaarlijke splijtzwam voor de Europese samenwerking binnen de EU.

De euro is een gevaarlijke splijtzwam voor de Europese samenwerking

Geheel rimpelloos zal het niet zijn, maar als we dan de overgang naar een nieuw Europees wisselkoersstelsel op basis van nationale munten adequaat regelen, zullen economie, werkgelegenheid en welvaart in alle eurolanden alsook de Europese Interne Markt al snel daarna de noodzakelijke flinke en duurzame impuls krijgen. En het gevaar van de euro als politieke splijtzwam verdwijnt daarmee ook.

Maar ondanks de ratio, het gezond verstand, ligt, zoals gezegd, het opgeven van de euro, zelfs alleen al die gedachte, zeer gevoelig bij de politieke elites in alle eurolanden, ook in Nederland. Daarmee zouden immers ook zij moeten toegeven dat de invoering van de euro in 1999 en het sinds 2010 daarmee voortmodderen flagrant foute en dus onverantwoorde politieke beslissingen zijn geweest.

Keynes wijst de weg bij de ontwarring van de Gordiaanse Euroknoop

Voortbordurende op voornoemde gedachten van Keynes [\[18\]](#), kan deze impasse tussen ‘economie’ en ‘politiek’ worden doorbroken en de Gordiaanse Euroknoop ontward. Een goed functionerend Europees monetair stelsel op basis van zowel de euro (en de voordelen daarvan) als de noodzakelijke ‘flexibiliteit’ van nationale wisselkoersen en rentedifferentiatie is gewoon voor handen.

En nu de Europese Raad de komende maanden ingrijpende en zeer verstrekkende euro-beslissingen gaat nemen en daarbij de voor Nederland zo ongewenste geïnstitutionaliseerde Europese politieke transferunie met rasse schreden nadert [\[19\]](#), is aan een deugdelijk en voor iedereen acceptabel alternatief daarvoor dus juist nu zeer dringend behoefte [\[20\]](#).

Een ‘flexibel’ Euro Pact: The Matheo Solution (TMS)

The Matheo Solution (TMS) [\[21\]](#) biedt een flexibele structuur voor de euro, gebaseerd op twee verschillende functies die geld heeft: betaalmiddel én rekeneenheid. Hierbij moeten we ons realiseren dat de rekeneenheid-functie van geld juist de functie is op basis waarvan wisselkoersen functioneren en rentes worden bepaald.

Dit betekent dat de euro gewoon kan blijven voortbestaan als het enige wettige betaalmiddel in de gehele Eurozone, zowel chartaal als giraal. En voor het bewerkstelligen

van de noodzakelijke landen-specifieke wisselkoersen worden eenvoudigweg 'nationale rekeneenheden' geïntroduceerd. We kunnen die bijvoorbeeld noemen de gulden-rekeneenheid voor Nederland, de lire-rekeneenheid voor Italië, de drachme-rekeneenheid voor Griekenland etc. Grensoverschrijdende handelstransacties blijven gewoon genomineerd in euro maar de binnenlandse prijzen en lonen in deze nieuwe nationale rekeneenheden.

De noodzakelijke monetaire differentiatie, wat betreft introductie van de mogelijkheid van onderlinge wisselkoersaanpassingen en van nationaal gericht rentebeleid, wordt op deze wijze dus niet gerealiseerd middels (her)invoering van nationale munten (valuta) maar middels invoering van uitsluitend nationale rekeneenheden naast de euro.

Monetaire flexibiliteit mét behoud van de euro

Op basis van al deze nieuwe nationale rekeneenheden creëren we dan het noodzakelijke Europese wisselkoersstelsel (met de rekeneenheid van de euro als monetair anker en gemanaged door de ECB), waarmee nationale 'wisselkoersen' onderling aangepast kunnen worden en daarmee de tussen de eurolanden zo uit het lood geslagen economische verhoudingen (prijsniveaus) in één klap kunnen worden rechtgetrokken. De nationale rekeneenheden bieden verder de basis voor het eveneens noodzakelijke gedifferentieerde landen-specifieke rentebeleid.

In de praktijk zal het TMS-systeem dus heel eenvoudig functioneren. Er zal immers overal worden betaald met dezelfde euro, zowel binnenlands in ieder euroland als grensoverschrijdend binnen de eurozone – daar verandert dus niets aan. Bij grensoverschrijdende handelstransacties binnen de eurozone blijft er ook gewoon gerekend worden in (de rekeenheid van de) euro – dus ook daar verandert niets aan. Uitsluitend wat betreft de berekening van de nationaal-binnenlandse prijzen en lonen zal er gerekend gaan worden in de desbetreffende nationale rekeneenheden die ieder in een bepaalde (vaste

maar aanpasbare) waardeverhouding staan t.o.v. de (rekeneenheid van) de euro. En juist omdat bij het TMS-systeem de euro de enige valuta is en blijft, is voor de invoering daarvan ook geen Verdragswijziging noodzakelijk en behoeven er daarvoor ook geen nieuwe nationale munten en biljetten te worden geslagen/gedrukt.

Terzijde, TMS bevat overigens ook ‘gezond verstand’ oplossingen die de overige aspecten van de eurocrisis (in casu de schulden- en bankenproblematiek) adequaat adresseren - voor een beschrijving van TMS en het 10-punten plan daarvan, [zie hier](#) (Engelstalig).

The Matheo Solution (TMS) realiseert op eenvoudige wijze ‘het beste van twee werelden’

The Matheo Solution (TMS) combineert dus op eenvoudige wijze de euro als gemeenschapsmunt en alle voordelen daarvan met de noodzakelijke monetaire flexibiliteit van nationale munten, terwijl tegelijkertijd de nadelen van beide systemen worden geëlimineerd. Er ontstaat dan een voor burgers en bedrijven in alle eurolanden dienstbaar systeem van ‘het beste van twee werelden’.

Supranationale ‘toeters en bellen’ zijn niet (meer) noodzakelijk

Bijzonder relevant is dat, gelet op de monetaire flexibiliteit van het TMS-systeem, een voor Nederland zo ongewenste Europese politieke (transfer)unie met supranationale ‘toeters en bellen’ geenszins noodzakelijk is voor het succesvol doen functioneren van het Euro Pact. Omdat de zwakkere eurolanden daarmee eindelijk op eigen kracht kunnen herstellen en groeien, betekent dit dat het Europese noodfonds (ESM) kan worden uit-gefaseerd en afgeschaft. Daarnaast kan de ECB dan haar ontwrichtende en door velen als waanzinnig gekarakteriseerde beleid (QE) beëindigen en weer eens iets zinnigs gaan doen.

Het behoeft hierbij geen nader betoog dat in een proces van economisch herstel er in de zwakkere landen een veel beter democratisch, maatschappelijke en politiek draagvlak ontstaat voor het aldaar, met adviezen vanuit de Eurogroep, doorvoeren van noodzakelijke economische hervormingen.

Een zegen voor Europa met een ‘narrow escape’ voor gezichtsverlies-vrezende politici

Mooier kunnen we het echt niet maken [\[22\]](#), met een ‘lean & mean’ Euro Pact 2.0 [\[23\]](#) volgens The Matheo Solution (TMS) wordt in alle eurolanden de welvaart verhoogd zoals oorspronkelijk bij de invoering van de euro werd beoogd. Bovendien wordt de Europese politieke elites het gezichtsverlies bespaard van het opdoeken van de euro.

=====

The Matheo Solution (TMS): Q&A

In het navolgende wordt aan de hand van enige vragen en antwoorden daarop (Q&A) verdiepend ingegaan op de (monetaire) techniek van de ‘flexibele’ euro geschoeid op de leest van ‘The Matheo Solution (TMS)’ alsmede op de invoering en de werking in de praktijk daarvan.

1. Waarom wordt het TMS-rekeneenhedenstelsel gekoppeld aan landen en niet aan landengroepen?

Hoewel het TMS-systeem ook toegepast zou kunnen worden op het opsplitsen van de euro in een Noord- en Zuid-Europees deel, zijn er legio redenen om de monetaire differentiatie op nationaal niveau toe te passen. Ten eerste is op deze wijze ieder euroland ‘gelijk’. Ook wordt economisch beleid nu eenmaal grotendeels op nationaal niveau bepaald. Verder zijn er niet alleen economische verschillen tussen de Noordelijke en Zuidelijke eurolanden maar ook tussen de Noordelijke landen onderling en de Zuidelijke landen onderling, zodat voor het noodzakelijke op maat gesneden nationale monetaire beleid voor differentiatie op nationaal vlak geopteerd zou moeten worden.

2. Hoe werkt het TMS-wisselkoersstelsel in de praktijk?

Met de invoering van het TMS-systeem krijgt ieder euroland een individuele nationale rekeneenheid toebedeeld, op basis waarvan een Europees wisselkoersmechanisme wordt gecreëerd van onderling ‘vaste maar aanpasbare’ wisselkoersen met (de rekeneenheid van) de euro als het ‘monetaire anker’. Dit wisselkoersstelsel wordt dan gemanaged door de ECB, zulks in consultatie met de diverse nationale centrale banken. De euro blijft gehandhaafd als de enige valuta (munt) en dus het enige wettige betaalmiddel in ieder euroland.

Bij de invoering van het TMS-systeem wordt door de ECB (in consultatie met de desbetreffende nationale centrale banken) aan iedere individuele nationale rekeneenheid een conversiekoers toebedeeld t.o.v. (de rekeneenheid van) de euro als het monetaire anker. En ogenblikkelijk ná de conversie vindt er een algehele onderlinge wisselkoersaanpassing (herschikking) plaats waardoor de onderling zo uit het lood geslagen relatieve prijs/loon-verhoudingen in één klap weer in evenwicht worden gebracht.

Voorname ‘herschikking’ van de onderlinge wisselkoersen wordt vanzelfsprekend niet willekeurig gekozen maar vastgesteld op basis van de beschikbare relevante economische ‘fundamentals’, zoals de relevante ‘Purchase Power Parities (PPP)’ ofwel in het Nederlands ‘koopkrachtpariteiten’. Volgens deze methode wordt er dan gekeken naar de onderlinge

verschillen van de ontwikkeling van de relatieve prijsniveaus in de diverse eurolanden met 1999 (het jaar dat de euro werd ingevoerd) als het basisjaar.

Omdat de euro bedoeld was om een sterke valuta te zijn, zou (de rekeneenheid van) de euro als het monetaire anker vastgeklonken kunnen worden aan de nationale rekeneenheid van het monetair sterkste land. Dit is echter geen plicht – er zou ook gekozen kunnen worden de rekeneenheid van de euro vast te klinken aan een gewogen gemiddelde van alle nationale rekeneenheden, zoals in het pré-eurotijdperk het geval was – toen op basis van de toenmalige nationale valuta en [European Currency Unit \(ECU\)](#).

Wanneer er zich in de toekomst weer destructieve onderlinge economische onevenwichtigheden ontwikkelen, zal de ECB (in consultatie met de desbetreffende nationale centrale banken) de wisselkoers van een of meerdere nationale rekeneenheden t.o.v. (de rekeneenheid van) de euro (het monetaire anker) aanpassen dan wel een (volgende) algehele ‘herschikking’ doorvoeren.

3. Hoe realiseert het TMS-systeem een landen-specifiek rentebeleid?

Omdat de rekeneenheid-functie van geld niet alleen de basis is van wisselkoersen en onderlinge aanpassingen daarvan maar dus eveneens van rentebepaling, kan er met het TMS-systeem ook steeds de rente per ieder individueel euroland ‘op maat gesneden’ bepaald worden.

Binnen het TMS-systeem stelt derhalve de ECB (in consultatie met de desbetreffende nationale centrale banken) de voor ieder euroland passende rente steeds vast.

4. The Matheo Solution (TMS) combineert, monetair gezien, dan dus ‘stabiliteit’ met ‘flexibiliteit’?

Jazeker, omdat het wisselkoersmechanisme van het TMS-systeem niet is gebaseerd op nationale valuta (munten) maar (uitsluitend) op nationale rekeneenheden, en daarbij de euro dus de enige valuta (munt) is en blijft in ieder euroland, zal er van (heftige) bewegingen van wisselkoersen door marktdruk geen sprake (kunnen) zijn.

Dit betekent onder meer dat wisselkoersen niet kunnen ‘doorschieten’, zoals bij een valuta-wisselkoerssysteem op basis van ‘zwevende’ wisselkoersen. Verder betekent dit dat er evenmin (kostbare) steunmaatregelen door centrale banken nodig zijn om in voorkomende gevallen een wisselkoers op een bepaald niveau te houden, zoals bij een valuta-wisselkoerssysteem op basis van ‘bandbreedtes’. Omdat wisselkoersen binnen het TMS-wisselkoerssysteem dus immuun voor marktdruk zijn, maakt dat het TMS-systeem tot het stabielst-mogelijke/denkbare wisselkoerssysteem.

En de 'monetaire flexibiliteit' wordt met het TMS-systeem van 'vaste-maar-aanpasbare' wisselkoersen simpelweg gerealiseerd door het, wanneer 'economisch noodzakelijk en via (de rekeneenheid van) de euro als het monetaire anker, aanpassen van de wisselkoers van een nationale rekeneenheid t.o.v. en de overige nationale rekeneenheden. Omdat zo'n wisselkoersaanpassing dan gebeurt op basis van economische 'fundamentals' (zoals koopkrachtpariteitenanalyse) is daarbij ook ongewenste politieke beïnvloeding uitgesloten.

5. Wat betekent een wisselkoersaanpassing dan voor enerzijds de hoogte van prijzen en lonen in en anderzijds de economische ontwikkeling van een euroland?

Bij het TMS-systeem worden in ieder euroland de prijzen en lonen gewaardeerd (berekend) in de desbetreffende nationale rekeneenheid.

Identiek aan een wisselkoersaanpassing in ieder ander wisselkoersmechanisme betekent een devaluatie of een revaluatie (maar bij het TMS-systeem op basis van nationale rekeneenheden met de rekeneenheid van de euro als het monetaire anker) dat het prijs- en loonniveau in het desbetreffende devaluerende of revaluerende land (in euro) daalt respectievelijk stijgt ten opzichte van die niveaus in de andere landen.

In een devaluerend land wordt daarmee dan de weggevallen/achtergebleven productie gestimuleerd met alle positieve gevolgen van dien voor economie, werkgelegenheid en overheidsfinanciën. En in een revaluerend land wordt met name de achtergebleven koopkracht en (dus) het binnenland-gerelateerde deel van economie gestimuleerd terwijl het export-gerelateerde deel met een ten opzichte van het buitenland *evenwichtige* wisselkoers vanzelfsprekend nog gewoon prima uit de voeten kan.

6. Is monetaire devaluatie te allen tijde het meest geëigende en wenselijke instrument om economisch evenwicht met het buitenland te herstellen?

Nee, door het voeren een zo deugdelijk mogelijk economisch beleid dienen (euro)landen juist devaluaties te voorkomen. Een devaluatie betekent immers dat 'importen uit het buitenland' duurder worden.

Bij geringe economische onevenwichtigheden met het (relevante) buitenland dient het desbetreffende (euro)land daarom een beleid te voeren van bijvoorbeeld loonmatiging en economische hervormingen.

Maar, indien de economische onevenwichtigheden met het (relevante) buitenland dusdanig groot zijn (met forse economische krimp, faillissementsgolven en een sterk oplopende werkloosheid) dat voornoemd regulier beleid niet op afzienbare termijn tot het gewenste resultaat kan leiden (zoals al jaren bij de fors scheef getrokken onderlinge verhoudingen

binnen de eurozone) dan brengen forse loonsverlagingen de economie van een land in een schier eindeloze destructieve ‘spiraal’ omlaag, zoals we dat in het voorbeeld van Griekenland (hebben ge)zien. In dergelijke gevallen van grote economische onevenwichtigheden dient een *monetaire* devaluatie toegepast te worden. Omdat aldan het economisch evenwicht met het buitenland in één klap wordt hersteld, kan het devaluerende land direct en op eigen kracht weer opkrabbelen. En in zo’n herstelklimaat is er ook een veel groter maatschappelijk, sociaal en politiek draagvlak voor het doorvoeren van noodzakelijke economische hervormingen.

Kortom, monetaire devaluaties zijn zeker geen feest, maar in bepaalde gevallen een noodzakelijk paardenmiddel.

7. Is monetaire revaluatie te allen tijde het meest geëigende en wenselijke instrument om economisch evenwicht met het buitenland te herstellen?

Jazeker! Een land dat een te goedkope wisselkoers heeft ten opzichte van het (relevante) buitenland doet zichzelf tekort (koopkracht). Revaluatie van de wisselkoers tot een evenwichtig niveau met het buitenland betekent dan in één klap ‘koopkrachtverbetering’ en zorgt bovendien voor een lage(re) inflatie, terwijl de exportsector van een revaluerende met een evenwichtige wisselkoers vanzelfsprekend prima uit de voeten kan.

Indien de wisselkoers van een land fors te goedkoop is ten opzichte van het (relevante) buitenland (zoals al jaren het geval voor Nederland en Duitsland), doet dat land zichzelf niet alleen te kort (koopkracht) maar heeft dat in de regel zeer schadelijke bijwerkingen. Door de scheve verhouding met het buitenland zie je dan vaak vroeger-of-later een proces van ‘import van inflatie’ met een (doorschietende) prijs/loonspiraal dat uiteindelijk zowel de koopkrachtpositie als de concurrentiepositie van dat land aantast.

8. Zijn de nationale rekeneenheden van het TMS-systeem (virtuele) valuta?

Nee, de nationale rekeneenheden zijn geen (virtuele) valuta. Overigens evenmin munteenheden. Om deze zelfde reden is het TMS-systeem dus (ook) géén parallelle-munten systeem.

Valuta (dus ook virtuele valuta) hebben naast de functie van rekeenheid eveneens de functies van betaalmiddel en oppotmiddel.

Terzijde, de rekeneenheid van een valuta (munt) wordt ook wel munteenheid genoemd. Omdat de nationale rekeneenheden volgens het TMS-systeem niet gerelateerd zijn aan een valuta (munt), zijn de TMS-rekeneenheden, hoewel ze dezelfde functie hebben, zuiver gesproken dus ook géén munteenheden.

9. Krijgen we met het TMS-systeem dan niet weer het probleem van valutaspeculatie?

Nee, binnen het TMS-systeem is valutaspeculatie uitgesloten, simpelweg omdat er maar één valuta (munt) is en blijft, en dat is de euro.

10. Hoe gaan we dan betalen?

Binnen het TMS-systeem blijven we gewoon betalen met de euro. Dit geldt zowel voor chartale betalingen (met briefjes en muntjes) als voor girale betalingen (via bankbetalingsrekeningen).

Om na een wisselkoersaanpassing binnen het TMS-systeem de nieuwe waardeverhouding van de desbetreffende nationale rekeneenheid ten opzichte van de euro voor de burgers goed in het oog te krijgen, is het voorstelbaar dat er dan in winkels ‘dubbel geprijsd’ wordt, zowel in euro als in de desbetreffende nationale rekeneenheid. Omdat dat ten tijde van de invoering van de chartale euro ook is gebeurd (in sommige eurolanen gebeurt dat overigens nog steeds) hebben we daar dus al ervaring mee.

11. Hoe werkt het dan met de diverse bankrekeningen en bankleningen?

Het TMS-systeem is dus gebaseerd op het van elkaar scheiden van de betaal- en rekenfunctie van geld. Enerzijds betekent dit dan dat in ieder euroland de (*niet-rentedragende*) betaalrekeningen gewaardeerd (berekend) blijven in euro. Anderzijds worden (*rentedragende*) spaarrekeningen en -deposito's gewaardeerd (berekend) in de desbetreffende nationale rekeneenheid – stortingen/opnames (betalingen) vinden plaats in euro tegen de op dat ogenblik geldende eurowisselkoers van de desbetreffende nationale rekeneenheid.

In ieder euroland worden de (*rentedragende*) bankleningen en andere leningen gewaardeerd (berekend) in de desbetreffende nationale rekeneenheid. De op deze (bank)leningen betrekking hebbende betalingen (verstrekking en het voldoen van rente en aflossing) vinden plaats in euro tegen de op dat ogenblik geldende eurowisselkoers van de desbetreffende nationale rekeneenheid.

12. Wat betekent TMS voor de private handel?

Binnenlandse private handel en de daaruit voortvloeiende handelsvorderingen worden gewaardeerd (berekend) in de desbetreffende nationale rekeneenheid, en de betalingen daarop vinden plaats in euro tegen de op dat ogenblik geldende eurowisselkoers van de desbetreffende nationale rekeneenheid.

Tussen eurolanden *grensoverschrijdende* private handel en de daaruit voortvloeiende handelsvorderingen worden gewaardeerd (berekend) en betaald in (de rekeneenheid van) de euro.

Omdat met het door het TMS-systeem onderling tussen de eurolanden herstelde monetair-economisch evenwicht ieder euroland economisch optimaal kan presteren, is het evident dat de Europese Interne Markt een duurzame impuls zal krijgen.

13. Wat betekent TMS voor de uitgifte van staats- en bedrijfsobligaties?

Uitgangspunt zou kunnen zijn dat de nieuw uit te geven staats- en bedrijfsobligaties van/in ieder euroland worden gewaardeerd (berekend) in de desbetreffende nationale rekeneenheid. Alle daarop betrekking hebbende betalingen (uitgifte en het voldoen van rente en aflossing) vinden dan plaats in euro tegen de op dat ogenblik geldende eurowisselkoers van de desbetreffende nationale rekeneenheid.

Terzijde, indien men in een euroland in bepaalde *incidentele* gevallen daarvoor zou willen kiezen, zouden staatsobligaties van eurolanden in die incidentele gevallen probleemloos ook in euro gewaardeerd (berekend) kunnen worden, maar dan accepteert het desbetreffende euroland wel willens-en-wetens het wisselkoersrisico.

14. Hoe zit het dan met de bestaande staats- en bedrijfsobligaties?

Alle bestaande staats- en bedrijfsobligaties van/in ieder euroland zijn nu gewaardeerd (berekend) in euro. Bij de TMS-transitie zal de waardering daarvan middels eenvoudige wetgeving van rechtswege (op basis van de universele '[Lex Monetae](#)') overgaan naar de desbetreffende nationale rekeneenheid.

Juridisch gezien kan dit [probleemloos](#), indien de desbetreffende obligatieovereenkomst is aangegaan onder het nationale recht van het desbetreffende euroland dat de staatsobligatie heeft uitgegeven respectievelijk onder het nationale recht van het land waar het desbetreffende obligatie-uitgegeven-hebbende bedrijf is gevestigd.

Het vorenstaande betekent dan dat de bestaande (staats)schuldposities van een 'devaluerend' euroland dus niet zwaarder op dat land respectievelijk dat bedrijf zullen gaan drukken.

In sporadische gevallen zou het kunnen voorkomen dat staats- en bedrijfsobligaties van landen/bedrijven niet onder eigen nationaal recht maar onder buitenlands recht zijn uitgegeven. Ook in die gevallen kan er een plausibele juridische onderbouwing (analoge toepassing) gegeven worden voor dat de waardering van de desbetreffende (staats)obligatie overgaat naar de desbetreffende nationale rekeneenheid van het desbetreffende euroland respectievelijk het nationale recht van het land waar het

desbetreffende obligatie-uitgegeven-hebbende bedrijf is gevestigd. Eenvoudige Europese wetgeving kan er dan in ieder geval voor zorgen dat eventuele problemen in goede banen worden geleid zodat gerechtelijke procedures ter zake voorkomen kunnen worden.

15. Welke invloed heeft het TMS-systeem op de aandelenbeurzen?

Geen. Bedrijven en aandelen hebben een marktwaarde die resulteren in een waarde-notering op aandelenbeurzen. Gelet op het internationale karakter van aandelenbeurzen kunnen de aandelen gewoon in euro blijven noteren.

16. Wat betekent TMS voor het Stabiliteits- en Groei Pact (SGP)?

Binnen het TMS-systeem kan ieder euroland een veel betere financiële staatshuishouding realiseren en zich dus ook gemakkelijker aan de regels van het Stabiliteits- en Groei Pact (SGP) houden.

TMS propageert wel ‘contra-acyclisch’ begrotingsbeleid, hetgeen onder meer betekent dat eurolanden in economisch goede tijden een financiële buffer opbouwen voor economisch slechte tijden.

17. Wat betekent het TMS-systeem voor de taken van de ECB?

Bij implementatie daarvan zal het management van het TMS-systeem aan de ECB worden toebedeeld. Wanneer dat noodzakelijk is, herschikt de ECB, in overleg met de desbetreffende nationale centrale bank(en), de wisselkoers van een (of meerdere) nationale rekeneenheid t.o.v. (die van) de euro (het monetaire anker). En teneinde de inflatie in ieder euroland zo laag mogelijk te houden (het oorspronkelijke mandaat van de ECB), zal de ECB steeds, in overleg met de desbetreffende nationale centrale banken, voor de rekeneenheid van ieder euroland een individueel passende rente vaststellen.

Omdat de euro en de eurolanden met het TMS-systeem eindelijk goed kunnen functioneren, kan de ECB haar sinds 2010 gevoerde (opkoop)beleid om het niet-functionerende Euro Pact overeind te houden en economisch zwakkere eurolanden niet helemaal kopje onder te laten gaan uit-faseren.

18. Wat betekent het TMS-systeem voor het TARGET-2 systeem?

Implementatie van het TMS betekent niets voor het functioneren van [TARGET-2 systeem](#) – onderlinge TARGET-2 vorderingen/schulden blijven gewaardeerd in (de rekeneenheid van de) euro.

Gelet op het herstel van het onderlinge (monetair-economische) evenwicht tussen de eurolanden, zal de onbalans in de TARGET-2 vorderingen/schulden tussen de centrale banken van enerzijds Duitsland en Nederland ten opzichte van anderzijds die van de Zuidelijke eurolanden zeer waarschijnlijk niet verder oplopen en eerder kleiner worden.

Er zal gelijk als in de Verenigde Staten van Amerika een systeem geïntroduceerd moeten worden waarin de *nieuwe* schulden/vorderingen tussen de diverse centrale nationale banken onderling periodiek afgerekend gaan worden.

Voor de resterende *bestaande* uit het lood geslagen Target-2 vorderingen/schulden dient een redelijke oplossing gevonden te worden, bijvoorbeeld een combinatie van een betalingsregeling met gedeeltelijke kwijtschelding. Hierbij moeten we ons realiseren dat de huidige Target-2 vorderingen nu al [waardeloos](#) zijn, en deze bij voorzetting van het huidige rigide Euro Pact in de toekomst nog veel verder zullen oplopen.

19. Wat zijn consequenties van (de transitie naar) het TMS-systeem voor grensoverschrijdende financiële posities?

Bij en na de implementatie van het TMS-systeem ontstaat er het wisselkoersrisico voor partijen met grensoverschrijdende vaste financiële posities binnen de eurozone, zulks vergelijkbaar met de situatie in het pré-euro tijdperk. Dat wisselkoersrisico kan negatief (in het geval van een devaluatie) of positief (in het geval van een revaluatie) uitvallen.

Een voorbeeld. Indien een partij in euroland A een staats- of bedrijfsobligatie heeft van euroland B, gewaardeerd in de nationale rekeneenheid van euroland B, en de nationale rekeneenheid van euroland B revalueert t.o.v. de nationale rekeneenheid van euroland A, dan realiseert de partij in euroland A een wisselkoerswinst uitgedrukt in de nationale rekeneenheid van euroland A.

En indien in voornoemd voorbeeld de nationale rekeneenheid van euroland B niet revalueert maar devalueert, dan is vanzelfsprekend het omgekeerde het geval en realiseert de partij in euroland A geen wisselkoerswinst maar een wisselkoersverlies uitgedrukt in de nationale rekeneenheid van euroland A.

Voor aandelenposities kan/zal een wisselkoersaanpassing overigens anders uitpakken dan in voornoemd voorbeeld, omdat een wisselkoersaanpassing van de nationale rekeneenheid van een euroland positief van invloed is (kan zijn) op de prestaties en winstgevendheid, en dus op de waarde (en de aandelenkoers) van een bedrijf dat in dat euroland is gevestigd.

20. Hoe benadert TMS eurolanden met onhoudbare staatsschulden?

Het is evident dat de staatsschuldenpositie van bepaalde zwakkere Zuidelijke eurolanden onhoudbaar is. Teneinde deze landen kunstmatig voor een '[default](#)' te behoeden, zijn deze landen sinds 2010 overeind gehouden door noodfondsen (Griekenland) en/of door ECB-beleid van lage rente en opkoop van staatsobligaties ([Italië](#)).

Ondanks dat de zwakkere Zuidelijke eurolanden na implementatie van het TMS-systeem economisch beter zullen gaan presteren, en daardoor in die landen ook de financiële staatshuishouding zal verbeteren, zal de staatsschuld van sommige van die landen nog steeds onhoudbaar zijn – de ECB zal dan immers ook weer een normaal (hoger) rentebeleid gaan voeren.

De remedie is dan eenvoudig en had natuurlijk al veel eerder toegepast dienen te worden.

Het desbetreffende euroland dient zich dan te wenden tot het politiek-onafhankelijke IMF. Onder leiding van het IMF zal er dan een economisch-herstelprogramma worden toegepast waarbij a.) de staatsschulden zullen worden afgeboekt tot een houdbaar niveau, b.) er door het IMF nood/overbruggingsleningen worden verstrekt en c.) er door het IMF noodzakelijke hervormingen dwingend worden doorgevoerd (hervormingen in ruil voor financiële steun).

Omdat met het TMS-systeem (anders dan nu het geval is) het desbetreffende land dan weer een internationaal evenwichtige wisselkoers zal krijgen, kan het land zich dan binnen korte tijd economisch herstellen, zichzelf weer financieren op de markten en de IMF-lening netjes terugbetalen.

Voor genoemde 'road-map' brengt wel met zich mee dat, in de door het IMF gecontroleerde 'default', initiële schuldeisers zullen moeten 'bloeden'.

In het geval van Griekenland is vanaf 2010 min-of-meer de gehele (en sindsdien ook fors opgelopen) Griekse nationale staatsschuld overgeheveld van marktpartijen (financiële instellingen) naar het Europese noodfonds en de ECB (het kleine IMF-deel van de Griekse steunoperatie is '[preferent](#)'), hetgeen betekent dat een huidig faillissement van Griekenland nauwelijks tot niet gevolgen zal hebben voor marktpartijen (financiële instellingen).

Omdat onder toepassing van TMS zowel de Europese noodfondsen als het huidige ECB-beleid worden afgeschaft (uit-gefaseerd), zou dat echter voor andere in de toekomst voorkomende gevallen anders kunnen zijn. In dergelijke toekomstig voorkomende gevallen zouden marktpartijen, zoals het ook hoort, dan wel moeten 'bloeden'. En omdat die marktpartijen veelal banken zijn, zou dat een gevaar voor de stabiliteit van het Europese financiële stelsel met zich mee kunnen brengen. En omdat de Zuid-Europese bankensector er sowieso nogal beroerd voor staat is dat gevaar reëel.

Ter waarborging van de stabiliteit van het Europese financiële introduceert TMS daarom de 'European Bank for Bank Capital Support (EBBCS)' – voor een uitleg, zie het antwoord op de volgende vraag.

21. Hoe benadert TMS de (bestaande en eventueel toekomstige) bankenproblematiek zulks in relatie tot de financiële stabiliteit?

Ter voorkoming van belangenverstrengeling dient het Europese banktoezicht weggehaald te worden van de ECB en toebedeeld aan de 'European Banking Authority (EBA)'.

Ter adressering van de [bankenproblematiek](#) en ter waarborging van de stabiliteit van het Europese financiële stelsel, introduceert TMS (onder nr 8 van het TMS 10-puntenplan) de zogenoemde 'European Bank for Bank Capital Support (EBBCS)'.

De EBBCS is een Special-Purpose-Vehicle (SPV) met een banklicentie, gefinancierd door de ECB, via welke 'onmisbare' Europese systeembanken in de derde/laatste 'Europese' fase geherkapitaliseerd kunnen worden. Dit zou dan feitelijk een tijdelijke, gedeeltelijke of gehele 'nationalisatie' op Europees niveau zijn van de desbetreffende voor het systeem onmisbare Europese systeembanken. Dit gebeurt dan niet met belastinggeld (dat dan ook niet aan de economie onttrokken behoeft te worden) maar dus door middel van ECB financiering.

De volgorde van herkapitalisatie is dan:

- a.) Eerst langs private weg (bail-in). Dat betekent dat de betreffende banken onder meer nieuw aandelenkapitaal dienen aan te trekken en dat bankobligatiehouders zullen moeten bloeden;
- b.) Vervolgens, indien stap 'a' ontoereikend is, zal er herkapitalisatie op nationaal vlak door de desbetreffende nationale overheid plaats moeten vinden. Dus gedeeltelijke of algehele 'nationalisatie';
- c.) Tenslotte, indien stap 'a' ontoereikend is en nationale overheden de herkapitalisatie niet of niet geheel kunnen dragen, zal er dan dus op Europees vlak het door de 'ECB-gefinancierde' EBBCS moeten inspringen.

22. Kan het TMS-systeem gemakkelijk en zonder Verdragswijziging geïmplementeerd worden?

Omdat onder het TMS-systeem de euro de enige valuta is en blijft, is voor de invoering daarvan géén Verdragswijziging nodig - eenvoudige nationale en Europese wetgeving is daarvoor voldoende.

Dit betekent dan dat, met een klein beetje voorbereiding (met name software-systematisch voor de centrale banken en financiële sector), TMS in een rustig weekend en gemakkelijk kan worden ingevoerd.

23. Dus met TMS kan het Euro Pact kan eindelijk goed functioneren terwijl de Verdragsrechtelijke no-bail-out clause wordt zeker gesteld?

Jazeker.

Met het 'monetair flexibele' TMS-systeem kan het Euro Pact eindelijk goed functioneren. Daarmee krijgt ieder individueel euroland immers weer een evenwichtige wisselkoers en een individueel passend rentebeleid. Dit betekent dat de economie van ieder euroland optimaal kan worden benut waarmee de werkgelegenheid in en de staatsfinanciën van ieder euroland ook optimaal worden bediend, e.e.a. mét behoud van de euro en de voordelen daarvan.

Gelet op de 'monetaire flexibiliteit' van het TMS-systeem kan een door een economische asymmetrische schok in moeilijkheden gekomen euroland snel en op eigen kracht herstellen, in ernstige gevallen zo nodig met behulp van het IMF.

Allerlei Europese supranationale instituties zijn dus geheel niet nodig voor een goed functionerend 'monetair flexibel' Euro Pact. En voor zover dergelijke instituties al zijn opgericht (de Europese noodfondsen), kunnen deze worden uit-gefaseerd. Hetzelfde geldt voor het sinds 2010 door de ECB gevoerde opkoopbeleid.

E.e.a. betekent dat de Verdragsrechtelijke no-bail-out-regel (inhoudende dat ieder euroland zijn eigen financiële broek moet ophouden en daarbij noch door andere eurolanden noch door de ECB gesteund mag worden) dus in ere kan worden hersteld.

=====